ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Barbary Pořízkové a JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., v právní věci žalobce: **J. L.,** zast. JUDr. Petrem Niplem, advokátem se sídlem Na Pankráci 11/449, Praha 4, proti žalovanému: **Úřad průmyslového vlastnictví**, se sídlem Antonína Čermáka 1057/2a, Praha 6, proti rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 2. 7. 2012, zn. sp. O-458967, č. j. O-458967/D27308/2012/ÚPV, za účasti osoby zúčastněné na řízení: **B. L.,** zast. JUDr. Gabrielem Brenkou, advokátem se sídlem Štěpánská 17, Praha 1, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 30. 3. 2016, č. j. 9 A 160/2012 - 72,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

III. Osoba zúčastněná na řízení **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

[1] Včas podanou kasační stížností se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení shora označeného rozsudku Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“), jímž byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí předsedy žalovaného ze dne 2. 7. 2012, zn. sp. O-458967, č. j. O-458967/D27308/2012/ÚPV. Tímto rozhodnutím předseda žalovaného zamítl rozklad proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 4. 2012, č. j. O-458967/54609/2010/ÚPV, jímž byly zamítnuty návrhy na prohlášení níže zobrazené ochranné známky č. 312945 za neplatnou dle § 32 odst. 1 ve spojení s § 4 písm. b) a m) zákona č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách a o změně zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve znění pozdějších předpisů, (zákon o ochranných známkách), ve znění účinném v rozhodné době (dále jen „zákon o ochranných

známkách“), a dle § 32 odst. 3 ve spojení s § 7 odst. 1 písm. a) zákona o ochranných známkách. Šlo o následující kombinovanou ochrannou známku č. 312945.

[2] Městský soud v napadeném rozsudku neshledal důvodnou námitku nedostatečné rozlišovací schopnosti posuzované ochranné známky. Jednotlivé slovní prvky napadené ochranné známky (tj. „LOBKOWICZ“, „VINAŘSTVÍ“ a „MĚLNÍK“) mají dle soudu nižší distinktivitu a jednotlivě by samy o sobě k zajištění rozlišovací schopnosti nestačily. To plyne i z rozhodovací činností žalovaného, který nezapsal slovní ochranné známky „Lobkowiczký vavřinec“, „Lobkowiczký muškát“ a „Lobkowiczký sekt“, neboť vykazují znaky druhovosti označení, a to s ohledem na čistě slovní označení. To není případ nyní posuzované ochranné známky, jelikož jde o ochrannou známku kombinovanou, tj. obsahující i další obrazový prvek. Právě tento celkový design ochranné známky je předmětem ochrany. Celkové zpracování ochranné známky, její tvar, písmo a umístění jednotlivých prvků je v jejich souhrnu dostatečně originální a běžný spotřebitel bude na jejím základě schopen odlišit zboží či služby od jiných poskytovatelů.

[3] Městský soud neshledal přiléhavou žalobní námitku odchýlení se od rozhodovací praxe žalovaného, který nezapsal ochranné známky „Lobkowiczký vavřinec“, „Lobkowiczký muškát“ a „Lobkowiczký sekt“, u kterých se na rozdíl od nynějšího případu jednalo o čistě slovní ochranné známky. Důvodná nebyla ani námitka klamavosti ochranné známky, jelikož majitelka ochranné známky (osoba zúčastněná na řízení) legálně užívá své příjmení Lobkowicz. Nelze dovodit, že výrobky označené zapsanou ochrannou známkou si průměrný spotřebitel spojí s výrobky stěžovatele vzhledem ke známosti rodu Lobkowiczů. Žádný prvek ochranné známky neodkazuje přímo na osobu stěžovatele, na zámek v Mělníku či zámecké vinařství. Spojení ochranné známky a zámeckého vinařství Lobkowicz nelze dovozovat ani z užití obrazového prvku koruny, neboť jde o prvek, který na spotřebitele působí jako prvek dekorativní. Nelze očekávat, že by průměrný spotřebitel rozpoznal tento typ koruny jako součást erbu konkrétního šlechtického rodu.

[4] Dále se městský soud zabýval tím, zda existuje pravděpodobnost záměny se staršími ochrannými známkami stěžovatele. Zhodnotil, že pravděpodobnost záměny není dána u níže zobrazené stěžovatelovy ochranné známky č. 193957.

[5] Jde o spojení tří obrazových prvků vertikálně. Pouze spodní prvek, hrozen vína, má návaznost na výrobky či služby spojené s vinařstvím. S prostředním obrazovým prvkem, v němž někteří spotřebitelé mohou rozpoznat písmeno L, si nebude běžný spotřebitel automaticky spojovat rod Lobkowiczů, ale bude jej vnímat jako prvek dekorativní. Ani použitý symbol koruny ve vnímání průměrného spotřebitele nevyvolá odkaz na erb Lobkowiczů, jak tvrdil stěžovatel, jelikož u běžně orientovaného spotřebitele nelze předpokládat podrobnou znalost rodových znaků šlechtických rodů.

[6] Městský soud stejně jako žalovaný shledal, že není dána pravděpodobnost záměny ani se stěžovatelovou ochrannou známkou č. 193955, kde je uveden text „Výběr Zámecké paní“ a „JIŘÍ LOBKOWICZ, ZÁMEK MĚLNÍK, VINAŘSKÁ OBLAST MĚLNÍK V ČECHÁCH“, viz níže.

[7] Dle městského soudu jde zjevně o etiketu na lahve vína. Zatímco u napadené ochranné známky (bod [1] shora) je slovo „LOBKOWICZ“ prvkem dominantním, prvek „LOBKOWICZ“ na ochranné známce č. 193955 je pouze jedním z vícera nedominantních slovních prvků v kombinované ochranné známce. Je navíc uveden na místě, kde na první pohled nezaujme běžného spotřebitele. Spojení příjmení „Lobkowicz“ s dalšími slovními prvky („JIŘÍ“, „ZÁMEK MĚLNÍK“) navozuje dojem popisného odkazu na výrobce. Slova „VINAŘSKÁ OBLAST MĚLNÍK“ mají jen malou distinktivitu, jelikož je průměrný spotřebitel vyhodnotí jako informace o druhu a původu zboží či služeb. Městský soud neshledal

podobnost motivu korunky v ochranných známkách č. 312945 (bod [1] shora) a č. 193955 (bod [6] shora), kde je na rozdíl od porovnávané známky nedílnou součástí erbu.

[8] Městský soud na základě uvedených úvah žalobu zamítl jako nedůvodnou dle § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.").

II. Obsah kasační stížnosti

[9] Stěžovatel uvedl, že napadená ochranná známka č. 312945 (bod [1] shora) nemá pro nabízené výrobky a služby rozlišovací schopnost, jelikož průměrný spotřebitel nebude schopen rozeznat výrobky a služby označené touto ochrannou známkou od jeho výrobků. Je zde dána podobnost s jeho staršími ochrannými známkami. Dominantním prvkem napadené ochranné známky je slovní prvek „LOBKOWICZ VINAŘSTVÍ MĚLNÍK" a průměrný spotřebitel
se bude mylně domnívat, že jde o označení výrobků původem ze zámku Mělník, kde stěžovatel vyrábí vína v návaznosti na rodovou tradici jeho výroby. Jediným grafickým prvkem napadené ochranné známky je knížecí koruna rodu Lobkowiczů, což ještě umocňuje spojení se zámkem Mělník.

[10] Napadeným rozsudkem byla rovněž porušena zásada legitimního očekávání, když žalovaný se bez jakéhokoli opodstatnění odchýlil od své předchozí rozhodovací praxe týkající se přihlášek ochranných známek č. 458968 („Lobkowiczký vavřinec"), č. 458969 („Lobkowiczký muškát") a č. 465192 („Lobkowiczký sekt"). Stěžovatel navrhl napadený rozsudek zrušit a věc vrátit městskému soudu k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného

[11] Žalovaný je přesvědčen, že rozsudek městského soudu netrpí ani jedním z namítaných nedostatků. K rozlišovací schopnosti napadené ochranné známky poznamenal,
že je třeba vzít v úvahu nejen distinktivitu jednotlivých slovních prvků a prvku obrazového, ale především jejich vzájemnou kombinaci. Zapsaná ochranná známka tak jako celek naplňuje požadavek rozlišovací schopnosti jak ve vztahu k výrobkům a službám, pro které byla zapsána, tak ve vztahu ke svému vlastníku, který na základě zápisu nezískal výlučná práva k označení „Lobkowicz" jako takovému, ale pouze k označení v konkrétní zapsané podobě, tj. v kombinaci s obrazovým prvek a dalšími slovními prvky.

[12] Právě s ohledem na to, že jde o kombinovanou ochrannou známku, nelze na daný případ aplikovat závěry z rozhodnutí, která se týkala zápisné nezpůsobilosti slovních označení „Lobkowiczký vavřinec", „Lobkowiczký muškát" a „Lobkowiczký sekt".

[13] Nejde ani o klamavé označení, jelikož vlastník ochranné známky legálně užívá příjmení Lobkowicz a vinařstvím se v oblasti Mělníku dlouhodobě zabývá. Na osobu stěžovatele
či zámecké vinařství žádný z prvků zapsané ochranné známky neodkazuje. Prvek koruny je spíše dekorativní a nelze očekávat, že by v tomto typu koruny průměrný spotřebitel rozpoznal část erbu konkrétního šlechtického rodu. Žalovaný navrhl kasační stížnost zamítnout.

IV. Vyjádření osoby zúčastněné na řízení

[14] Osoba zúčastněná na řízení, která je vlastnicí ochranné známky č. 312945 (bod [1] shora), nesouhlasí s argumentací, že použití slov „LOBKOWICZ VINAŘSTVÍ MĚLNÍK“ musí u spotřebitele nutně vyvolat dojem, že jde o výrobek ze zámku Mělník. Ochranná známka slovo „zámek“ vůbec nepoužívá. Skutečnost, že jde o vinařství v Mělníku, je dána druhem podnikání a oblastí původu, která je u vína velmi důležitá. Osoba zúčastněná na řízení je nositelkou jména Lobkowicz a nelze považovat za protiprávní, když své příjmení uvádí i v ochranné známce.

[15] K zaměnitelnosti s namítanými známkami stěžovatele poznamenala, že s ochrannou známkou č. 193957 (bod [4] shora) se její známka shoduje jen ve vyobrazení korunky, kterou si běžný spotřebitel nespojí s rodem Lobkowiczů. V ochranné známce č. 193955 (bod [6] shora) jsou dominantním prvkem slova „Výběr zámecké paní“, což se v její známce vůbec nevyskytuje. Jen nedominantní prvky stěžovatelovy ochranné známky, jimiž jsou slova „LOBKOWICZ“ a „MĚLNÍK“, jsou podobné s dominantními prvky známky osoby zúčastněné na řízení. Pro průměrného spotřebitele však nebude problém obě známky odlišit z důvodu zcela odlišného grafického ztvárnění. Osoba zúčastněná na řízení navrhla kasační stížnost zamítnout.

V. Právní hodnocení Nejvyššího správního soudu

[16] Nejvyšší správní soud nejprve posoudil formální náležitosti kasační stížnosti a konstatoval, že kasační stížnost je podána osobou k tomu oprávněnou, je podána včas, jde o rozhodnutí, proti němuž je kasační stížnost přípustná, stěžovatel je v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem. Důvody kasační stížnosti odpovídají důvodům podle § 103 odst. 1 písm. a) a d) s. ř. s. Nejvyšší správní soud přezkoumal napadený rozsudek městského soudu v rozsahu kasační stížnosti a v rámci uplatněných důvodů, zároveň zkoumal, zda netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.). Přitom dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná.

[17] Na úvod považuje Nejvyšší správní soud za vhodné zmínit, jaké požadavky jsou kladeny na projednatelnou kasační námitku. Aby na základě kasační námitky bylo možno přezkoumávat rozhodnutí městského soudu nebo prověřovat naplnění zákonných nároků kladených na soudní řízení, které vydání napadeného rozhodnutí předcházelo, je nutné trvat na tom, aby stěžovatel vylíčil, jakých konkrétních nezákonných postupů, úkonů, úvah, hodnocení či závěrů se měl městský soud při vydání napadeného rozhodnutí dopustit. Současně se na stěžovateli požaduje, aby ozřejmil svůj právní náhled na to, proč se má jednat o nezákonnost. Jde o obdobu požadavků, které jsou kladeny na vymezení žalobního bodu v žalobě (k tomu viz rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 12. 2005, č. j. 2 Azs 92/2005 – 58, publikovaný pod č. 835/2006 Sb. NSS; všechna zde citovaná rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná z www.nssoud.cz). O požadavcích na formulaci kasačních námitek byl stěžovatel Nejvyšším správním soudem zpraven v usnesení ze dne 15. 6. 2016, č. j. 9 As 150/2016 - 17,

jímž byl dle § 106 odst. 3 s. ř. s. vyzván k doplnění kasační stížnosti o důvody, ze kterých napadá rozsudek městského soudu.

[18] Dodat lze, že míra precizace kasačních námitek do značné míry určuje, jak podrobného soudního rozhodnutí se stěžovateli dostane. Čím je kasační námitka – byť i vyhovující – obecnější, tím obecněji k ní může soud přistoupit a posuzovat jej. K tomu srov. bod 32. rozsudku rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008 - 78 (publikovaného pod č. 2162/2011 Sb. NSS), který se zabýval žalobním bodem, nicméně jehož závěry lze vztáhnout i ke kasačním námitkám.

[19] Stěžovatel v kasační stížnosti uvedl, že ochranná známka č. 312945 (bod [1] shora) nemá pro nabízené výrobky a služby rozlišovací způsobilost, jelikož průměrný spotřebitel nebude schopen rozeznat výrobky a služby označené touto ochrannou známkou od jeho výrobků. Podobnost této ochranné známky s jeho staršími ochrannými známkami, shodnost výrobků a služeb a pravděpodobnost asociace je dle jeho názoru nesporná. Nejvyšší správní soud konstatuje, že právě shrnutý obsah kasační stížnosti představuje obecná tvrzení. Městský soud a před ním i žalovaný se podrobně zabývaly tím, proč není v posuzovaném případě dána pravděpodobnost záměny ochranných známek. Srozumitelným způsobem přitom rozebíraly jednotlivé prvky tvořící ochranné známky, na nichž objasnily, proč dospěly ke svým závěrům ohledně neexistence pravděpodobnosti zaměnitelnosti. Stěžovatelovo obecné tvrzení o tom, že průměrný spotřebitel nebude ochranné známky schopen rozlišit, nepředstavuje dostatečně konkrétní polemiku se závěrem městského soudu. Z tohoto tvrzení totiž není vůbec patrno, proč považuje stěžovatel hodnocení městského soudu za nesprávné, nejde tedy o námitku, kterou by bylo možno projednávat. Ani prostou citaci části preambule směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2436 nelze považovat za kasační námitku.

[20] Za dostatečně konkrétní námitku lze považovat stěžovatelovu argumentaci, že se průměrný spotřebitel bude mylně domnívat, že napadená ochranná známka označuje výrobky původem ze zámku Mělník, kde stěžovatel vyrábí vína v návaznosti na rodovou tradici. Jde však o nedůvodnou námitku.

[21] Posuzovaná ochranná známka č. 312945 (bod [1] shora) neobsahuje slovo „zámek“ či slova z něj jazykově odvozená. Se stěžovatelovou ochrannou známkou č. 193955 (bod [6] shora), která v nedominantním prvku obsahuje slova „ZÁMEK MĚLNÍK“, tak v daném ohledu nelze spatřovat shodnost či podobnost ve smyslu § 7 odst. 1 písm. a) zákona o ochranných známkách. Nejvyšší správní soud souhlasí s hodnocením městského soudu, že slovo „MĚLNÍK“ v ochranné známce č. 312945 (bod [1] shora) si bude průměrný spotřebitel spojovat s informací o oblasti původu výrobku či služeb označených ochrannou známkou. Slovní spojení „VINAŘSTVÍ MĚLNÍK“ a „ZÁMEK MĚLNÍK“ jsou dostatečně odlišná na to, aby nebylo důvodu si je zaměňovat.

[22] Ani grafický prvek koruny v ochranné známce č. 312945 (bod [1] shora) nemůže průměrného spotřebitele svádět k mylné domněnce o spojení se zámkem Mělník, jak uvádí stěžovatel. Nejvyšší správní soud totiž plně souhlasí se závěrem městského soudu a žalovaného, že korunu bude průměrný spotřebitel vnímat jako dekorativní prvek navozující dojem určité výjimečnosti ochrannou známkou opatřených výrobků či služeb. Že by průměrný spotřebitel přisuzoval vyobrazení koruny nějaké další sdělení, nelze

očekávat, stejně tak nelze u průměrného spotřebitele očekávat znalosti o rodových znacích šlechtických rodů.

[23] Nejvyšší správní soud dále nepřisvědčil námitce, že městský soud a žalovaný ve svých rozhodnutích pouze opakují, že osoba zúčastněná na řízení je nadále nositelkou příjmení Lobkowicz, což ji dle stěžovatelova výkladu napadeného rozsudku a správních rozhodnutí opravňuje ke klamavému označení svých výrobků a služeb, které není schopno rozlišit její výrobky a služby od výrobků a služeb stěžovatele.

[24] Evropský soudní dvůr (nyní Soudní dvůr Evropské unie) v bodě 25 svého rozsudku ze dne 16. 9. 2004, *Nichols plc*, C-404/02 (dostupného z http://curia.europa.eu), shledal, že kritéria posouzení rozlišovací způsobilosti ochranných známek tvořených osobním jménem jsou stejná jako kritéria použitelná na jiné kategorie ochranných známek. V bodě 34 svého rozsudku dále uvedl, že posouzení existence či neexistence rozlišovací způsobilosti ochranné známky tvořené příjmením musí být provedeno v konkrétním případě podle kritérií použitelných na jakékoliv označení, jež může tvořit ochrannou známku, ve vztahu jednak k výrobkům a službám, pro něž je zápis žádán, a jednak ke vnímání zúčastněného okruhu osob. Nejvyšší správní soud konstatuje, že městský soud i žalovaný posuzovaly ochrannou známku osoby zúčastněné na řízení na základě kritérií, která se používají při posuzování jiných ochranných známek.

[25] Městský soud a žalovaný se totiž zabývaly okruhem průměrných spotřebitelů s ohledem na druh výrobků a služeb, pro něž byla přihlášena ochranná známka č. 312945 (bod [1] shora). Analyzovaly jednotlivé prvky ochranné známky a potom je zhodnotily v komplexu. Zdůraznily, že jde o kombinovanou ochrannou známku (tj. známku obsahující jak text, tak grafický prvek), přičemž právě kombinace jednotlivých prvků je vedla k závěru, že celkové zpracování ochranné známky, její tvar, písmo a umístění jednotlivých prvků je v jejich souhrnu dostatečně originální a běžný spotřebitel bude na jejím základě schopen odlišit zboží či služby od jiných poskytovatelů. Pouze jedna z jejich dílčích úvah se v reakci na stěžovatelem vznesenou námitku klamavosti týkala toho, že osoba zúčastněná na řízení je nositelkou jména Lobkowicz a provozuje v Mělníku vinařskou výrobu, tudíž její ochranná známka není klamavá. Dále městský soud a žalovaný podrobně odůvodnily, proč dospěly k závěru, že ochranná známka osoby zúčastněné na řízení (bod [1] shora) není zaměnitelná se stěžovatelovými staršími ochrannými známkami, na něž poukázal. Při tom opět hodnotily jednotlivé prvky porovnávaných ochranných známek z vizuálního, fonetického a sémantického hlediska. Identifikovaly jejich dominantní a nedominantní prvky, které potom hodnotily. Jejich hodnocení jsou podrobná a logická. V žádném případě tedy nelze souhlasit s kasační námitkou, že by městský soud a žalovaný pouze opakovaly, že osoba zúčastněná na řízení je nositelkou příjmení Lobkowicz.

[26] Zmíněná kasační námitka však neumožnila hlubší přezkum rozsudku městského soudu nad rámec ověření, že se městský soud a žalovaný neomezily jen na posouzení oprávněnosti užití příjmení Lobkowicz osobou zúčastněnou na řízení. V rámci této námitky totiž nebyla uplatněna žádná argumentace, která by konkrétně napadala hodnocení městského soudu či žalovaného ve vztahu k jednotlivým prvkům posuzovaných známek či k jejich celkovému hodnocení.

[27] Neopodstatněná je i námitka, že se žalovaný bez jakéhokoliv opodstatnění odchýlil od své předchozí rozhodovací praxe, v jejímž rámci shledal zápisnou nezpůsobilost slovních označení „Lobkowiczký vavřinec“, „Lobkowiczký muškát“ a „Lobkowiczký sekt“. Nejvyšší správní soud konstatuje, že touto otázkou se žalovaný podrobně zabýval. Poukázal na to, že napadená ochranná známka č. 312945 (bod [1] shora) byla kombinovaná (tj. tvořena jak textovým, tak grafickým prvkem), kdežto u přihlašovaných označení „Lobkowiczký vavřinec“, „Lobkowiczký muškát“ a „Lobkowiczký sekt“ šlo o výlučně slovní označení. Poukázal na to, že čistě slovní ochranná známka poskytuje ochranu zapsanému označení v jakékoli grafické či barevné úpravě. Dodal, že v případě zápisu uvedených označení by mohlo ve vztahu k nedistinktivním druhovým označením vavřinec, muškát či sekt dojít k vyloučení ostatních členů rodu Lobkowicz z užívání rodového přívlastku, proto došlo k zamítnutí jejich zápisu. U zapsané ochranné známky č. 312945 (bod [1] shora) žalovaný zdůraznil, že konkrétní kombinace několika prvků, k níž
je poskytnuta zápisná ochrana a která je tvořena jednak prvkem slovním, jednak grafickým, dává dostatečný stupeň rozlišovací způsobilosti a umožňuje tak odlišit výrobky či služby označené zapsanou ochrannou známkou od případných produktů jiných členů rodů Lobkowiczů označovaných výrazy odvozenými od názvu jejich rodu.

[28] Z právě uvedené rekapitulace rozhodnutí žalovaného je patrné, že rozhodnutí o rozkladu podrobně popsalo odlišnosti, od nichž se odvinulo rozdílné rozhodnutí ve věcech nezapsaných označení „Lobkowiczký vavřinec“, „Lobkowiczký muškát“ a „Lobkowiczký sekt“ a nyní napadené ochranné známky, která byla zapsána. Nejvyšší správní soud konstatuje, že jde o odůvodnění logicky pojaté a srozumitelné. Žalovanému proto nelze důvodně vytýkat,
že se bez jakéhokoliv opodstatnění odchýlil od své předchozí rozhodovací praxe, naopak je zjevné, že ve vztahu k rozkladovým námitkám svůj postup žalovaný srozumitelně odůvodnil.

VI. Závěr a náklady řízení

[29] Nejvyšší správní soud ze všech shora uvedených důvodů dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná, proto ji dle § 110 odst. 1, věty poslední, s. ř. s. zamítl. O věci přitom rozhodl bez jednání, jelikož § 109 odst. 2 s. ř. s. takový postup předpokládá.

[30] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1, větu první, s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatel v soudním řízení úspěch neměl, proto dle uvedených ustanovení nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému, který by jinak měl právo na náhradu nákladů řízení, nevznikly v řízení náklady, které by překračovaly jeho běžnou úřední činnost.

[31] Dle § 60 odst. 5 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. má osoba zúčastněná na řízení právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil. Vzhledem k tomu, že Nejvyšší správní soud osobě zúčastněné na řízení neukládal žádnou povinnost, nemohly jí vzniknout žádné náklady v souvislosti s takovou povinností, na náhradu nákladů řízení proto nemá právo.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 1. února 2017

JUDr. Radan Malík
předseda senátu